

ÇOCUKLUK ÇAĞINDA KRONİK RENAL YETMEZLİKLİ BİR OLGUDA HEMODİYALİZ SONRASI PRİAPİZM GELİŞİMİ

(Priapism In A Case With Cronic Renal Failure After Haemodialysis In Childhood)

Abdulkadir Tepeler*, Ünsal Özkuvancı**, Adem Tok*, Erhan Sarı*, Muzaffer Akçay*,
Yalçın Berberoğlu***, Ahmet Yaser Müslümanoğlu****

Özet

Priapizm, cinsel istek olmaksızın penisin uzamiş, ağrılı veya ağrısız ereksiyonudur. Çocuklarda etyolojisi oldukça genişir. Bütün formları acil müdahale gerektirmese de, iskemik priapism kavernozał dokuda ilerleyici fibrozis ve erektil disfonksiyona sebep olduğu için acil müdahale gerektirir. Tedavinin amacı detümescansı sağlamak ve erektil disfonksiyonu önlemektir. Bu olgu sunumunda, 12 yaşındaki erkek hasta kliniğimize hemodiyaliz sonrası ağrılı, uzamiş penil erekşiyon ile başvurdu. Kavernosal kan gazı ölçümü iskemik tip te priapism ile uyumlu idi. Yapılan penil doppler ultrasonografi ile düşük akımlı priapismın göstergesi olan kavernozał arterde azalmış kan akımı saptandı. Hastaya öncelikle korpora aspirasyonu ve diliye adrenalin enjeksiyonu uygulandı. Uzamiş priapism (>48 saat) sonrası hastaya transglanuler şant (El-Ghorab teknigi) ve bu da yetersiz kalınca bulbospongiokavernozał şant (Sacher teknigi) oluşturularak tedavi tamamlandı.

Anahtar kelimeler: Priapizm, Hemodiyaliz, Transglanuler ve Bulbospongio-kavernozał şant

Summary

Priapism is an abnormal persistent penile erection which is painful or painless and generally unassociated with sexual interest. Priapism is now known to be associated with a wide range of aetiologies, many of which are seen in children. Although not all forms of priapism require immediate intervention, ischemic priapism is associated with progressive fibrosis of cavernosal tissues and erectile dysfunction. The goal of management of all patients with priapism is to achieve detumescence and preserve erectile dysfunction. Here we report a 12 year old boy presenting with painfully prolonged penile erection after haemodialysis. Cavernosal blood gas analysis was diagnostic for ischaemic type of priapism. Penile Doppler-ultrasonography showed attenuated blood flow in the cavernosal artery, denoting low-flow priapism. He was ini-

* SB.Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi Uroloji Kliniği, Asistan Dr.

** SB.Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi Uroloji Kliniği, Uzman Dr.

*** SB.Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi Uroloji Kliniği, Şef Muavini, Uzman Dr.

**** SB.Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi Uroloji Kliniği, Şef Doç.Dr.

tially treated by corporal blood aspiration followed by an injection of dilute adrenaline. Priapism was prolonged (>48hours) and a transglanular shunt (El-Ghorab procedure) was undertaken. But this shunt was unsuccessful, then a bulbospongiocavernosal shunt (Sacher procedure) was created.

Key words: Priapism, Haemodialysis, Transglanular and Bulbospongiocavernosal shunts

GİRİŞ

Cinsel istek ve uyarı olmaksızın penisin uzamış, ağrılı veya ağrısız erekşiyonuna priapizm adı verilir. Bununla birlikte, altı saatten fazla devam eden herhangi bir erekşiyon da priapizm olarak değerlendirilmelidir⁽¹⁾. Çocukluk döneminde başlıca hematolojik, enfeksiyöz, travmatik, iatrojenik, nörolojik ve metabolik sebepler rol oynarken⁽²⁾; erişkinlerde ise daha çok farmakolojik ajanlar rol oynamaktadır. Yazımızda kronik renal yetmezlik nedeniyle hemodiyaliz tedavisi gören ve priapizm tablosu gelişen 12 yaşındaki olgu sunulmaktadır.

OLGU SUNUMU

Hemolitik Üremik Sendrom sonrası gelişen kronik böbrek yetmezliği nedeniyle 2 yıldır periton diyalizi ve son 1 yıldır da hemodiyaliz tedavisine devam eden ve en son diyaliz tedavisinden 1 gün sonra ani başlayan ağrılı erekşiyon şikayetisi olan 12 yaşındaki hasta kliniğimize başvurdu. Hastanın anamnezinde priapizmin 6 saat önce başladığı, 3 yıldır epilepsi tanısıyla Valproik asit kullandığı, geçirilmiş bir priapizm hikayesi, herhangi bir metabolik veya hematolojik hastalığı olmadığı öğrenildi. Yapılan fizik muayenesinde penis tam rıjt olarak palpe edildi ve palpasyonla hassasiyeti vardı. Perineal bölgede herhangi bir travma izine rastlanmadı. Diğer sistemlerin muayenesinde patolojik bulgu saptanmadı. Laboratuvar bulgularında hemoglobin: 9.6 g/dl, hematokrit: %29.4, beyaz hücre sayısı: 7.1x10³/ml, trombosit sayısı: 198x10⁹/ml, serum üre değeri: 78 mg/dl, kreatinin: 4.4mg/dl olarak tespit edildi. 18G igne ile aspire edilen penis kanöründe pH: 6.96, parsiyel oksijen saturasyonu (pO₂) 26mmHg, parsiyel karbondioksit saturasyonu (pCO₂) 74 mmHg olarak saptandı. Renkli

Doppler ultrasonografide ise minimal arteriel akım ve genişlemiş korpus kavernozum görüntüldendi. Bu bulgularla hastaya düşük akımlı, iskemik priapizm tanısı konuldu. 18G igne ile 20 ml. korporal kan aspirasyonunu takiben, 8ml serum fizyolojik solüsyonu içine 0.25mg./ml. adrenalin solüsyonundan 2ml ilave edilerek hazırlanan solüsyon detumesans olana kadar 5 dakika aralarla kavernozal doku içine enjekte edildi.

Kırk sekiz saat geçmesine rağmen aralıklarla uygulanan korporal aspirasyon ve adrenalin enjeksiyonu tedavisine cevap alınamayan hastaya transglanular bir şant olan El-Ghorab prosedürü uygulandı. Bu uygulamaya rağmen detumesans sağlanamayınca hastaya Sacher tekniği (Bulbospongiocavernosal şant) uygulandı, tedaviye cevap alındı ve detumesans sağlandı.

TARTIŞMA

Priapizm, tedavi edilmediği zaman erektil disfonksiyonla sonuçlanan ve bu sebeple acil değerlendirilmesi gereken penisin uzamış, ağrılı erekşiyonudur. Tipik olarak priapizm sadece korpus kavernozumları etkiler. Priapizm hemodinamik olarak iskemik (düşük akımlı), non-iskemik (yüksek akımlı) ve tekrarlayan ya da açılıp kapanan priapizm olmak üzere üç gruba ayrılmaktadır⁽³⁾. Herhangi bir nedene bağlı gelişebileceğ gibi, % 33 oranında idiopatik olarak da gelişebilir⁽⁴⁾. Çocukluk çığı priapizminin en sık sebeplerinden biri olan orak hücreli anemi dışında diğer sebepler oldukça nadir görülür⁽⁵⁾. Aynı şekilde dializ uygulanmasının da %2.5' lik bir grupta etyolojik neden olduğu vurgulanmıştır⁽⁶⁾. Son dönem böbrek yetmezliği olan hastada eritropoetin replasmanı sonrası priapizm gelişebilir⁽⁷⁾. Fakat olgumuz herhangi bir replasman tedavisi almıyor.

Broderick ve arkadaşları yaptıkları hayvan deneyleri ile patolojizyolojiyi açıklamaya çalışmışlardır; meydana gelen anoksinin penil spontan kontraktiliteyi bozduğunu, basal tonusun minimalde indirdiğini ve kavermoz dokunun alfa adrenerjik agonistlere verdiği kontraktif yanıt azalttığını, hipoksik ve metabolik asidozun kavermoz dokunun kontraktilite kabiliyetini zayıflatarak ve fibrozise yol açtığını ortaya koymuşlardır^(8,9).

Priapizm tedavisinin amacı arteriyel akımı azaltmak, venöz akımı artırmaktadır. Bu amaçla ilk olarak korpora aspirasyonu ve α adrenerjik enjeksiyonu yapılır. Düşük akımlı priapizmde α adrenerjik agonisi (adrenalin, fenilefrin, efedrin) enjeksiyonları en etkili tedavi şeklidir⁽¹⁰⁾. Olgumuzda 48 saat korpora aspirasyonu ve adrenalin enjeksiyonuna rağmen cevap alınmadı. Başlangıçta medikal tedavi seçenekleri kullanılmışken gerekli durumlarda cerrahi tedavi yöntemleri de kullanılabilir⁽¹¹⁾. Otuz altı saatte geçen iskemik priapizmde, glans-kavermozum şanti önerilmektedir. El-Ghorab prosedürü bu şantın daha agresif olan açık modifikasiyonudur⁽¹²⁾. Priapizmin ileri evre olduğu çok nadir olgularda, distal ya da proksimal yapılan şanta ihtiyaç olabilir. Sacher ve arkadaşlarının 1972'de tanımladığı perineal yaklaşımı⁽¹³⁾, Olgumuzu öncelikle El-Ghorab yöntemi uygulandı fakat yetersiz kalınca Sacher yöntemiyle detümensans sağlandı.

Hemodiyaliz sonrası priapizm nadir görülmektedir. Tedavide en iyi metod korpora aspirasyonu ve α -adrenerjik enjeksiyonudur. Fakat cevap alınmayan durumlarda cerrahi tedavi uygulanmalıdır.

KAYNAKLAR

1. Lue TF: Priapism. In Contemporary diagnosis and management of male dysfunction. Newton, Pennsylvania, 1999;104-110.
2. Borrelli M, Glina S, Wrocklowski ER, Celestino JC, Menezes de Goes G: Segmental priapism. *Urol Int*, 1986;41:156-157.
3. Lue TF: Physiology of penile erection and pathophysiology of erectile dysfunction and priapism. In Walsh PC, Retik AB, Vaughan DE Jr, Wein AJ (eds), *Campbell's Urology*, 8th edn, WB Saunders, Philadelphia, 2002;1591-1618.
4. Pohl J, Pott B, Kleinhans G: Priapism: A three-phase concept of management according to etiology and prognosis. *Br J Urol*, 1986;58:113-118.
5. Dewan PA, Tan HL, Auldist AW, and Moss D J McL.: Priapism in childhood. *Br J Urol*, 1989;64:541-545.
6. Pohl J, Pott B, Kleinhans G: Priapism: a three-phase concept of management according to etiology and prognosis. *Br J Urol*, 1986; 58:113-116.
7. Brown JA, Nebra A: Erythropoietin induced recurrent veno-occlusive priapism associated with end stage renal disease. *Urology*, 1998;52:328-336.
8. Broderick GA, Gordon D, Hypolite J, Levin RM: Anoxia and corporal smooth muscle dysfunction: A model for ischemic priapism. *J Urol*, 1994;151:259-262.
9. Kim NN, Kim JJ, Hypolite J, Garcia-Daiz JF, Broderick GA, Tomchik K, Daley JT, Levin R, Saenz de Tejada I: Altered contractility of rabbit penile corpus cavernosum smooth muscle by hypoxia. *J Urol*, 1996;155:772-778.
10. Hashmat Al, Raju S, Singh I, Macchihi RJ: 99m Tc penile scan: An investigative modality in priapism. *Urol Radiol*, 1989;11:58-60.
11. Pohl J, Pott B, Kleinhans G: Priapism: a three-phase concept of management according to aetiology and prognosis. *Br J Urol*, 1986;58:113-118.
12. Lewis RW: How to evaluate and treat priapism. *Contemp Urol*, 1995;7:29-42.
13. Sacher EC, Sayegh E, Frenilli P, Crum P, Akers R: Cavernospongiosum shunt in the treatment of priapism. *J Urol*, 1972;108:97-100.